

De verborgen zijde van logebijeenkomsten

– C.W. Leadbeater

Laten we eens kijken naar de verborgen zijde van een bijeenkomst van een theosofische loge; om precies te zijn de gewone wekelijkse bijeenkomst waarbij de loge een bepaalde lijn van studie volgt. Ik bedoel hiermee natuurlijk de bijeenkomsten van logeleden, omdat het verborgen effect wat ik hier wil beschrijven niet mogelijk is in bijeenkomsten waar ook niet-leden komen.

Natuurlijk heeft het werk van elke loge ook zijn openbare kant. Er worden openbare lezingen gehouden waar men ook vragen kan stellen; dit alles is goed en noodzakelijk. Elke loge is die naam echter pas waardig als er ook werk wordt gedaan van een veel hogere orde dan welk werk dan ook in het fysieke gebied en dit hogere werk kan alleen gedaan worden in de eigen bijeenkomsten van logeleden.

Bovendien kan dit hogere werk alleen gedaan worden als de bijeenkomsten goed geleid worden en geheel harmonieus zijn. Als de leden op de één of andere manier aan zichzelf denken – als zij een persoonlijke ijdelheid hebben, wat zich zou kunnen uiten in de wens om op te vallen of om een deel van het gebeuren naar zich toe te willen trekken; als zij persoonlijke gevoelens koesteren waarbij zij zich geraakt voelen of boos of jaloers zijn, dan kan er geen bruikbaar verborgen effect optreden. Als zij zichzelf echter vergeten hebben in hun ernstige poging om het onderwerp van studie te

begrijpen, dan kan een belangrijk en weldadig effect gemakkelijk optreden, en daarvan hebben zij zelf meestal geen idee. Laat mij de reden daarvan uitleggen.

Laten we aannemen dat gedurende een reeks van bijeenkomsten een bepaald boek voor de studie wordt gebruikt. Elk lid weet van tevoren welk gedeelte of welke bladzijde op de eerstvolgende studieavond zal worden behandeld. Er wordt verwacht dat hij goed voorbereid naar die bijeenkomst zal komen. Hij moet niet als een jonge vogel met geopende snavel afwachten tot iemand anders hem zal voeren. Integendeel, elk lid zou een redelijk begrip behoren te hebben van het onderwerp dat besproken zal worden en zou er op voorbereid moeten zijn om zijn aandeel in de informatie te leveren. Elk lid van de kring zou zich verantwoordelijk moeten voelen voor het uitpluizen van enkele van onze theosofische boeken. Het onderwerp dat in de bijeenkomst besproken zal worden, moet in de vorige bijeenkomst aangekondigd zijn en elk lid heeft de verantwoordelijkheid om het boek of de boeken die hij zal voorbereiden zorgvuldig na te zoeken op uitspraken met betrekking tot dit onderwerp. Hij komt naar de bijeenkomst met de kennis van wat er in dat specifieke boek over het onderwerp voor die avond staat en hij is bereid om dit desgevraagd naar voren te brengen. Op deze manier heeft elk lid zijn werk te doen en iedereen wordt enorm geholpen om te komen tot een volledig en duidelijk begrip van de besproken zaak, indien alle aanwezigen hun gedachten daar serieus op richten.

Laten we, om dit helemaal te kunnen bevatten, een ogenblik stilstaan bij de effecten van een gedachte.

Elke gedachte die voldoende precies is om een gedachte genoemd te kunnen worden, veroorzaakt twee verschillende resultaten. Ten eerste is de gedachte zelf een trilling van het mentale lichaam en die kan op verschillende niveaus in dat lichaam plaatsvinden. Zoals elke trilling is ook deze geneigd zich voort te planten in substantie die in de omgeving aanwezig is. Precies zoals een trillende harpsnaar de trilling naar de omhullende lucht overbrengt waardoor er een hoorbaar geluid ontstaat, zo wordt de gedachtrilling die in substantie met een bepaalde dichtheid in het mentale lichaam van een mens tot stand is gebracht, overgebracht naar substantie met dezelfde dichtheid in het mentale gebied in de omgeving van deze trilling.

Ten tweede trekt elke gedachte rond zichzelf de levende substantie van het mentale gebied aan en vormt voor zichzelf een voertuig dat we een gedachtevorm noemen. Als de gedachte alleen maar een beweging van het intellect is (zoals het geval zou zijn bij het uitwerken van een wiskundig of geometrisch vraagstuk), dan blijft de gedachtevorm op mentale niveaus. Als deze echter, ook al is het maar weinig, een tint heeft van verlangen of emotie, of als deze op één of andere manier verbonden is met de persoonlijkheid, dan zal deze gedachtevorm rond zichzelf bovendien onmiddellijk een bekleiding van astrale stof aantrekken en zich op het astrale gebied manifesteren.

Een ingespannen poging om iets abstracts te begrijpen – bijvoorbeeld een poging om te begrijpen wat er bedoeld wordt met de vierde dimensie of met het tabellarische van een tabel – veroorzaakt activiteit op hogere mentale niveaus. Mocht de gedachte gemengd

zijn met onzelfzuchtige genegenheid, hoge aspiraties of devotie, dan is het zelfs mogelijk dat een trilling op het buddhisch niveau in deze gedachte binnendringt en dat de kracht van deze gedachte honderdvoudig versterkt wordt.

Deze twee effecten van een gedachte zullen we nu afzonderlijk beschouwen en bekijken wat er uit beide beschouwingen volgt.

De trilling kan beschouwd worden als iets dat zich in het mentale gebied voortplant, door substantie heen die gevoelig is om op de trilling te reageren – dat wil zeggen, door substantie met dezelfde graad van dichtheid als waarin zij oorspronkelijk opgewekt werd. Door zich zo uit te breiden komt zij natuurlijk in contact met de mentale lichamen van veel andere mensen en het is de neiging van de trilling om zichzelf in deze lichamen voort te planten. De afstand waarover de trilling doeltreffend kan uitstralen hangt deels af van de aard van de trilling en deels van de weerstand die zij tegenkomt. Trillingen die opgewekt zijn in de lagere soorten van astrale substantie kunnen afgebogen of overstelpt worden door een veelheid van andere trillingen in hetzelfde gebied; precies zoals midden in het geraas van een grote stad een zacht geluid helemaal verdrinkt.

Een gewone op zichzelf gerichte gedachte van een gemiddeld mens begint op het laagste van de mentale gebieden en gaat dan meteen verder naar de overeenkomende lage niveaus van het astrale gebied. De kracht van zo'n gedachte is daardoor in beide gebieden zeer beperkt, hoe heftig zij ook mag zijn. Er is namelijk zo'n immense en turbulente zee van gelijksoortige gedachten die overal rondstromen, dat de trillingen heel snel verloren raken

en in alle verwarring overweldigd worden.

Een trilling die echter op een hoger niveau opgewekt wordt heeft een veel transparanter veld voor haar actie, omdat het aantal gedachten dat zo'n trilling produceert, tegenwoordig erg klein is. Vanuit dit standpunt bezien, vormen theosofische gedachten zelf bijna een aparte klasse van gedachten. Er zijn wel werkelijk religieuze mensen wier gedachten even verheven zijn als theosofische gedachten, maar die gedachten zijn niet zo nauwkeurig en bepaald. Er zijn grote aantallen mensen met gedachten over zaken en geld verdienen, van wie die gedachten zo nauwkeurig zijn als je maar zou kunnen wensen, maar die gedachten zijn niet verheven of altruïstisch. Zelfs wetenschappelijke gedachten behoren zelden tot dezelfde klasse als die van de ware theosoof, zodat we zouden kunnen zeggen dat onze studenten in de mentale wereld een veld voor zichzelf hebben. Het gevolg hiervan is dat als iemand over theosofische onderwerpen nadenkt, hij rondom zich een trilling uitzendt die zeer krachtig is, omdat er praktisch geen weerstand is, zoals geluid te midden van een onmetelijke stilte, of een licht dat in de donkerste nacht schijnt. Die trilling brengt een niveau van mentale substantie in beweging dat tot nu toe zelden wordt gebruikt; de uitstralingen die erdoor veroorzaakt worden, raken het mentale lichaam van de gemiddelde mens op een punt waar dat mentale lichaam geheel en al sluimert. Dit verleent aan die gedachte haar speciale waarde, niet alleen voor degene die denkt, maar ook voor anderen rondom hem, want de neiging van zo'n gedachte is om een geheel nieuw deel van het denkinstrument wakker te roepen en in gebruik

te brengen. Er moet wel begrepen worden dat zo'n trilling niet noodzakelijkerwijs theosofische gedachten overbrengt naar mensen die daar onbekend mee zijn. Met het ontwaken van dit hogere deel van het mentale lichaam zal deze trilling echter ongetwijfeld bijdragen tot het verheffen en vrijmaken van de gedachtewereld als geheel van die persoon, hoe hij dit ook door zijn gedrag gewoonlijk uit; dit veroorzaakt een onmeetbaar voordeel.

Als het denken van een enkel persoon deze gevolgen teweegbrengt, dan zal het gemakkelijk te begrijpen zijn dat het denken van twintig of dertig mensen dat zich op eenzelfde onderwerp richt, een ontzaglijk veel groter effect zal bereiken. De kracht van het verenigde denken van een aantal mensen is veel groter dan de som van hun afzonderlijke denken; de totale kracht benadert eerder het product daarvan, de uitkomst van de vermenigvuldiging. Zelfs al daardoor is het heel goed voor een stad of gemeenschap om een theosofische loge te hebben die daar regelmatig bijeenkomt, omdat handelingen van zo'n loge – mits deze in de juiste geest uitgevoerd worden – noodzakelijkerwijs een duidelijk verheffend en veredelend effect zullen hebben op het denken van de omringende bevolking. Natuurlijk zijn er veel mensen bij wie het denkvermogen nog helemaal niet op die hogere niveaus kan ontwaken, maar ook voor deze mensen zal de constante aanvoer van de golven van dit meer gevorderde denken het moment van hun ontwaken dichterbij brengen.

Verder moeten we ook niet vergeten welke gevolgen het heeft als er heel precieze gedachtevormen ontstaan. Deze zullen ook vanuit het middelpunt van activiteit uitstralen, maar kunnen

alleen het denken beïnvloeden van degenen die voor dit soort ideeën gevoelig zijn. Tegenwoordig komt dit vaak voor en leden bevestigen dat het gebeurt dat hen om informatie gevraagd wordt over een onderwerp dat men zojuist in de loge besproken heeft (bijvoorbeeld reïncarnatie) door mensen waarvan ze tevoren niet vermoed hadden dat ze daarin geïnteresseerd zouden zijn.

Elke loge van de vereniging is een centrum dat van belang is voor de meesters van wijsheid. Als de loge loyaal haar werk doet, dan wendt het denken in de loge en van haar leerlingen zich regelmatig naar deze meesters.

Het is goed om op te merken dat een gedachtevorm in staat is om de exacte aard van de gedachte over te brengen op mensen die enigszins voorbereid zijn om deze te ontvangen, terwijl een gedachtetrilling weliswaar een veel grotere kring bereikt, maar veel minder precies is in haar actie.

We kunnen dus zien dat onze leden een onmiddellijk effect in het mentale gebied teweeg kunnen brengen bij het gewone verloop van hun studie – veel groter zelfs dan wat gerichte propaganda misschien ooit zou kunnen werkstelligen.

Dit is echter nog niet alles, want verreweg het belangrijkste deel volgt nu. Elke loge van de vereniging is een centrum dat van belang is voor de meesters van wijsheid, en als de loge loyaal haar werk doet, dan wendt het denken in de loge en van haar leerlingen zich regelmatig naar deze meesters. Op deze wijze straalt er een kracht uit van

logebijeenkomsten die veel groter is dan onze eigen kracht. Zo kan een invloed van onschatbare waarde geconcentreerd worden op een plek waar deze, voor zover we weten, anders niet zou zijn.

Op deze wijze straalt er een kracht uit van logebijeenkomsten die veel groter is dan onze eigen kracht.

Dit lijkt misschien het uiterste wat we met ons werk zouden kunnen bereiken en toch is er iets wat nog groter is. Zij die het verborgene bestuderen, beseffen dat het licht en leven van de Logos het gehele systeem overstroomt; op elk gebied wordt precies die specifieke uiting van kracht uitgestort die daar passend is. Natuurlijk is de glorie van de Logos minder versluierd naarmate het om een hoger gebied gaat, omdat we naarmate we ons verheffen de bron benaderen. Normaal gesproken is de kracht die in een gebied uitgestort wordt strikt beperkt tot dat gebied, maar die kracht kan afdalen naar een lager gebied en dit van licht voorzien, mits daarvoor een speciaal kanaal gereedgemaakt wordt.

Zo'n kanaal nu blijkt altijd geopend te worden als een gedachte of gevoel een volledig onzelfzuchtig aspect heeft. Een zelfzuchtige emotie gaat een cirkelgang en brengt zo haar respons op haar eigen gebied. Een volstrekt onzelfzuchtige emotie is echter een uitstorting van energie die niet terugkeert, maar zorgt door haar eigen opwaarts gerichte beweging dat er een kanaal geopend wordt waardoor goddelijke kracht uitgestort kan worden vanuit het gebied direct daarboven. Dit is wat er in werkelijkheid gebeurt bij

het oude idee van het verhoord worden van een gebed.

Degene die zich bezighoudt met de serieuze studie van hogere zaken wordt tijdelijk helemaal boven zichzelf uitgeheven en hij brengt een krachtige gedachtevorm op het mentale gebied voort. Deze wordt onmiddellijk gebruikt als kanaal door de kracht die in het naasthogere gebied werkt. Wanneer een aantal mensen zich verenigt in deze vorm van denken, dan heeft het kanaal dat hierdoor geopend wordt een buitenproportioneel grotere capaciteit dan de som van hun afzonderlijke kanalen zou hebben. Zo'n bijeenkomst is daarom een onschatbare zegen voor de gemeenschap waarin dit plaatsvindt, want daardoor (zelfs in de meest gewone studiebijeenkomsten waar gesproken wordt over onderwerpen zoals rondes en rassen, pitri's of planeetketens) zou er een uitstroming plaats kunnen vinden in het lagere mentale gebied van de kracht die normaliter eigen is aan het hoger mentale.

Soms wordt in de bijeenkomst aandacht gegeven aan de hogere kant van theosofische leringen door vraagstukken van ethiek en zieleontwikkeling te bestuderen die we in *Licht op het Pad*, *De Stem van de Stilte* en onze andere devotionele boeken vinden. In dat geval zou er een kanaal geopend kunnen worden voor een meer verheven denken waardoorheen de kracht van het buddhische gebied naar het mentale kan afdalen. Zo zou deze kracht kunnen uitstralen en een goede invloed kunnen hebben op mensen die er niet voor open zouden staan als deze kracht slechts buddhisch gebleven was.

Dit is de werkelijke en grootste functie van een loge van de theosofische vereniging – om een kanaal voor de uitstorting van het goddelijke leven te

openen. Zo hebben we opnieuw een illustratie die ons toont hoeveel groter het ongeziene is dan datgene wat we kunnen zien. Voor de doffe fysieke ogen is alles wat zichtbaar is een klein groepje van bescheiden, nederige studenten die wekelijks samenkomen in een serieuze poging om iets te leren en om zichzelf te bekwamen om nuttig te zijn voor hun naasten. Voor diegenen die meer van de wereld kunnen zien, ontspringt er echter uit deze nietige wortel een glorierijke bloem, want niet minder dan vier machtige invloedstromen stralen van dat schijnbaar onbelangrijke centrum uit – de stroom van gedachtrillingen, de tros van gedachtevormen, de aantrekkingskracht van de meesters van wijsheid en de machtige stroom van de goddelijke energie.

Dit is ook een voorbeeld van het praktische belang van kennis van de ongeziene zijde van het leven. Bij gebrek aan die kennis is menig lid laks gebleven in zijn discipline, zorgeloos over zijn aanwezigheid bij logebijeenkomsten, en heeft daardoor het onschatbare voorrecht om deel uit te maken van een kanaal voor het goddelijke leven verspeeld. Ik heb echt gehoord van leden die onregelmatig naar de bijeenkomsten kwamen omdat ze dachten dat die saai waren en vonden dat ze er niet veel van mee konden krijgen! Die mensen hebben het elementaire feit nog niet begrepen dat ze niet meedoen om te krijgen, maar om te geven, niet om belangstellend te zijn

en vermaakt te worden, maar om hun aandeel te leveren in een machtig werk voor het welzijn van de mensheid.

Degenen die dus het verborgene willen bestuderen en daarnaar willen leven, zouden in zichzelf deze drie onbetaalbare eigenschappen moeten ontwikkelen – kennis, gezond verstand en liefde.

Alles heeft een ongeziene kant en om te leven als iemand die het verborgene onderzoekt, moet men deze hogere innerlijke kant van de natuur bestuderen en zich dan op een intelligente manier daaraan aanpassen. Iemand die het verborgene onderzoekt, kijkt naar het totaal van elk onderwerp dat voor hem verschijnt, in plaats van alleen maar naar het laagste en minst belangrijke deel ervan. Hij bepaalt vervolgens zijn handelingen in overeenstemming met wat hij ziet, in gehoorzaamheid aan de voorschriften van gewoon gezond verstand en aan de wet van liefde die het universum leidt. Degenen die dus het verborgene willen bestuderen en daarnaar willen leven, zouden in zichzelf deze drie onbetaalbare eigenschappen moeten ontwikkelen – kennis, gezond verstand en liefde.

Bron: The Theosophical
Publishing House, 1991
Vertaling: Willy Lammers